

[Lange.]

Aftaler, tvinges vi ind i Forpligtelser, som vi har de største Vanskeligheder ved at opfylde, og jeg nærer for mit Vedkommende ingen Tvivl om, at vi handelspolitisk bliver stadig ringere stillet, fordi Kravene bliver stærkere og stærkere. Vi vilde staa i en helt anden Situation, hvis man havde accepteret de Tanker, der ligger til Grund for Erhvervenes Forslag. Hvis man i Stedet for Udstedelsen af Valutaattester paa begrænsede Beløb til de Importører, som tager Varer fra disse Lande, havde kunnet sige til disse Lande: Paa de og de Omraader, hvor vi for øvrigt selv er klar over, at vi er nødt til at importere det, vi har Brug for, stiller vi ikke bestemte Valutaattestebeløb til Raadighed, men dør giver vi vore Købmænd Lov til at købe, hvad Landet har Brug for. Hverken Tyskland eller England vilde kunne stille Krav om, at vi skulde købe mere, end vi havde Brug for, og vi kunde sige til begge Lande: Den eneste Betingelse for, at I kan sælge til os, er, at I har de Varer, som vi har Anvendelse for, og at I har dem til en Pris, som vi er i Stand til at betale, til en Pris, der er konkurrencedygtig. Saaledes som Forholdene udvikler sig under dette System, ved man i de paagældende Lande, hvorpaa der udstedes et stort Antal Valutaattester, som kun kan anvendes til Køb i disse Lande, at enhver er nødt til at købe sine Varer i disse Lande, og det har en Indvirkning paa Priserne, som er i høj Grad uheldig for os. Enhver — i hvert Fald enhver, som har fulgt disse Forhold paa nærmere Hold — ved, at vi køber en Masse Varer til meget betydelige Overpriser, at vi køber til Priser, der ligger betydeligt over Priserne i vore Nabolande.

Den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) fremhævede i Gaar, at paa dette Omraade koster Valutaordningen os ca. 100 Mill. Kr. om Aaret. Jeg vil gerne henvise til, at Professor Warming, der selv fremhæver, at han fra sin Ungdom har staaet Socialdemokratiet nær, eller maaske han siger, at han har tilhørt Socialdemokratiet, og som ogsaa altid har vist en venlig Indstilling over for den socialdemokratiske Regering, paa det skarpeste fordømmer dette System. Han fremhæver de store Farer, der er ved Systemets Videreførelse, og siger, at alene paa dette Omraade koster Valutaordningen os 50 à 100 Mill. Kr. om Aaret.

Det tredie Omraade, hvor Valutaordningen skulde løse en Opgave, er det beskæftigelsesmæssige Omraade. Man kunde have Grund til at spørge: Har det intet Indtryk gjort paa Regeringen eller paa den

højtærede Handelsminister, at Industrien har taget Initiativet til det Forslag, der tog Sigte paa at føre os ind i en friere Ordning, ind i en begyndende Afvikling? Man har ganske vist, som det ogsaa blev fremhævet i Gaar af Venstres ærede Ordfører, sagt, at det, der er sket fra Erhvervenes Side, er en politisk Handling, en politisk Handling dikteret af Ønsket om at komme den siddende Regering til Livs. Det tror Ministeriets Medlemmer dog sikkert ikke paa, og det tror den højtærede Handelsminister allermindst paa. Ministerens tidligere Arbejdsomraade maa have givet ham rig Lejlighed til at forstaa, at naar man fra Industriens og fra Erhvervslivets Side i det hele taget er kommet med dette Forslag, saa er det ikke af politiske Grunde, saa er det ikke, fordi man af politiske Grunde ønsker at sætte Erhvervenes og Landets dyreste Interesser paa Spil, men saa er det, fordi man kender sit Ansvar og forstaaer, at selv om der kan være øjeblikkelige Fordele for enkelte Kredse inden for Industrien ved det nuværende System, vil disse Fordele i det lange Løb blive købt dyrt. Udviklingen er ogsaa paa dette Omraade ved at føre til, at den danske Industri ikke i alle Forhold kan kræve Ligeret med Udlandet, men at man snarere kræver, at Udlandet skal have Forret. Hertil kommer, at den danske Industris Udvikling under den nuværende Ordning i mange Tilfælde hemmes af Besværlighederne ved Raastofforsyningen, og Fordyrelsen af Raastofforsyningen, fordi man ikke kan disponere paa de rigtige Tidspunkter. Derfor nærer jeg ingen Tvivl om, at man kan slaa fast, at hverken valuta-mæssigt eller handelspolitisk eller beskæftigelsesmæssigt har den bestaaende Ordning svaret til de Forventninger, man nærede til den, og jeg nærer ingen Tvivl om, at man ad andre Veje kunde være naaet til betydeligt bedre Resultater.

Nogen stærk Trang til at gaa ind paa Forslagets Enkeltheder har jeg ikke. Man kan vel gaa ud fra, at en Kritik af Forslagets Enkeltheder, en Paavisning af, at Enkelthederne ikke er tilfredsstillende, ikke vilde føre til noget Resultat. Lovforslaget skal vel i dette Ting som i det andet høje Ting gaa uændret igennem. Handelsministeren bebudede før Lovforslagets Fremsettelse, hvad jeg allerede har omtalt, at der i det skulde findes saadanne Ændringer, at de vilde gøre Administrationen ganske anderledes tiltalende og praktisk for de erhvervsdrivende. Læser vi Bemærkningerne til Lovforslaget, vil vi se, at man stiller Forslag om Ændringer,